

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Quæ sit materia studiositatis? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

424 QVÆST. CLXVI. ART. I.
uerse suggestioni resistit. Et ideo obseruat serpen-
plantam mulieris, vt si quando in illicita labitur, de-
lectatio illam capiat. Et illa obseruat caput eius, vt
eum in ipso initio malæ suasionis excludat.

QVÆST. CLXVI.

De studiositate, in duos articulos diuisa.

Postea considerandum est de studiositate & curio-
sitate sibi opposita.

¶ Circa studiositatem autem queruntur duo.

¶ Primo, quæ sit materia studiositatis.

¶ Secundo, vtrum sit pars temperantiæ?

ARTIC. I.

800 Vtrum materia studiositatis sit propriè cognitio?

*sup q. 160
ar. 2. co.
Et infra
q. 167. a.
1. cor.*

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod mate-
ria studiositatis non sit propriè cognitio. Stu-
diosus enim dicitur aliquis ex eo quod adhibet stu-
dium aliquibus rebus. Sed in qualibet materia debet
homo studium adhibere, ad hoc quod recte faciat
quod est faciendum. Ergo videtur quod non sit spe-
cialis materia studiositatis, cognitio.

¶ 2 Præterea, studiositas curiositati opponitur.
Sed curiositas, quæ à cura dicitur, potest esse etiam
circa ornatum vestium, & circa alia huiusmodi que
pertinet ad corpus. Vnde Apostolus dicit ad Rom. 17.
Carnis curam ne feceritis in desiderijs. Ergo studio-
sitas non est solum circa cognitionem.

*q. 118.
ar. 2.*

¶ 3 Præterea, Hieremiæ sexto dicitur, A maiore
vsque ad maiorem omnes auaritiæ student. Sed auaritia
non est propriè circa cognitionem, sed magis
circa possessionem diuitiarum, vt supra dictum est.
Ergo studiositas, quæ à studio dicitur, non est propriè
circa cognitionem.

SED contra est, quod dicitur Prouerborum vige-
simoseptimo, Stude sapientiæ, fili mi, & laudat cot-
meum, vt possis respondere exprobranti sermonem.
Sed eadem studiositas est quæ laudatur vt virtus, &
ad quam lex inuitat. Ergo studiositas est propriè cir-
ca cognitionem.

RE.

RESPONDEO dicendum, quod studium proprie importat vehementem applicationem mentis ad aliquid. Mens autem non applicatur ad aliquid, nisi cognoscendo illud. Vnde per prius mens applicatur ad cognitionem, secundo autem applicatur ad ea, in quibus homo per cognitionem dirigitur. Et ideo studium per prius respicit cognitionem, & per posterius quæcumque alia, ad quæ operanda directione cognitionis indigemus. Virtutes autem proprie sibi attribuit illam materiam, circa quam primo & principaliter sunt: sicut fortitudo, pericula mortis, & temperantia delectationem tactus. Et ideo studiositas proprie dicitur circa cognitionem.

Ad primum ergo dicendum, quod circa alias materias non potest aliquid rectè fieri, nisi secundum quod est præordinatum per rationem cognoscentem. Et ideo per prius studiositas cognitionem respicit, cuiuscumque materiam studium adhibeatur.

Ad secundum dicendum, quod ex affectu hominis trahitur mens eius ad intendendum his ad quæ afficitur, secundum illud Matth. 6. Vbi est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum. Et quia circa ea quibus caro fouetur, maxime homo afficitur, consequens est quod cognitio hominis versetur circa ea quibus caro fouetur, ut scilicet homo inquiret, qualiter homo optime possit carni suæ subuenire. Et secundum hoc curiositas ponitur circa ea quæ ad carnem pertinent, ratione eorum quæ pertinent ad cognitionem.

Ad tertium dicendum, quod auaritia inhiat ad lucra cõquirenda, ad quod maxime necessaria est quædam peritia terrenarum rerum. Et secundum hoc, studium attribuitur his quæ ad auaritiam spectant.

ARTIC. II.

Virum studiositas sit pars temperantia?

801

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod studiositas non sit pars temperantia. Studiosus enim dicitur aliquis secundum studiositatem. Sed vniuersaliter omnis virtuosus vocatur studiosus, ut patet per